

V toulavých botách na vandru u protinožců

AHOJ

Ti, kteří při čtení Western Worldu nepřeskakovali ani tiráž na straně 3, dobře znají i jména členů redakční „rady starších“.

V zájmu toho, abychom v poradním orgánu časopisu měli skutečné osobnosti, jsme nikdy exkluzivní post nenabídli žádným peciválům. Ani protřelí světoběžníci, jakými byli například v předchozí radě etnolog a indiánský expert Oldřich Kašpar nebo jezdec na trase amerického Pony Expressu Petr Binhack, však nenosili takové toulavé boty, jaké obouvá současná „radní“ Marta Pelikánová.

Peldu – jak zní Martina trampská přezdívka – jsme si však bezprostředně příliš neužili. Sotva v lednu usedla do nabídnutého křesla, už sbalila bágla a s letným „Ahoj!“ na rtech odletěla kamsi k protinožcům. Nejmenší světadíl si zamilovala už při své první cestě pod Jižní kříž, na 6. celosvětový trampský potlach u města Tumbarumba v New South Walesu a následný velký vandr napříč kontinentem. Tento trail pak následně popsala v knižním cestopisu *Austrálii s úsměvem aneb Ahoj klokani!* Co jsme však od takové poutnice, díky níž se však ke čtenářům v minulých

ročnících dostaly exkluzivní reportáže z mistrovství světa v rýžování zlata v Jižní Africe (WW 12/2005) nebo posledního světového trampského potlachu v Texasu (WW 12/2006) dalo čekat? Že bude v redakci zahřívát židli? Cha, cha, cha...

Toulavé boty však Peldě rozhodně nezavídíme. Naopak jí přejeme, ať v nich po zeměkouli urazí ještě hodně dlouhou stezku plnou romantických milí. Nejen proto, že jako zdatný psavec umí zážitky ze svých cest přetavit do poutavých časopiseckých a knižních vyprávění, nebo reportáží v internetovém deníku www.petrpetra.net, ale zejména proto, že na přelomu léta a podzimu oslavila u protinožců krásné životní jubileum. Kolik Martě je, samozřejmě gentlemansky neprozradíme. Jako malou ochutnávku Peldina trampského koláče, který už ale od podzimu na svých vandrech dochucuje i abrahámovskými ingrediencemi, však nabízíme několik střípků ze stránky jejího cancáku popsanou na severu Austrálie. (ww)

Většina kamarádů z trampských stezek zná Peldu jako „děvče do nepohody“, které se cítí nejlépe ve stylových maskáčích. Fotografie, které nám zaslala z velkého vandru k protinožcům, však dokazují, že je to také dáma na úrovni. Z Austrálie si na několik dnů odskočila na Fiji. V místním přístavu si dopřála osvěžující drink a na pláži si hned našla svého pelikána

Poslední výspa

Jedno z míst, které si Pelda v Austrálii nejvíce zamilovala, je okolí města Cooktown na dalekém severu australského Queenslandu.

Poslední výspa civilizace a země romantickým tulákům zaslíbená.

Této části Austrálie se opravdu říká Far North Queensland, takže to není jen nějaký symbolický „daleký sever“. Souvislá asfaltová cesta končí právě v Cooktownu. I ona však byla dostavěna teprve před dvěma roky.

★★★

Nejstarší významná událost, která se objevuje v historii města, se odehrála v roce 1770: Bylo to první nepůvodní osídlení v Austrálii, protože tady kapitán Cook s posádkou opravovali svoji loď Endeavour, kterou křáplí o korálový útes. Museli vyložit zásoby, a tak postavili na břehu stan a v něm hlídali proviant. Byla to první bělošská stavba na vzdáleném kontinentu.

★★★

Plných sto let se pak na severu Queenslandu zase nic nedělo. Teprve v roce 1873 našli o 60 km dále do vnitrozemí na Palmer River zlato. To udělalo převrat v celém okolí. Ostatně jako všude na světě, kde se v pánvi objevil prokletý žlutý záblesk. Vzniklo město, které bylo druhé největší v Queenslandu.